

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9757

гр. София, 12.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в закрито заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

като разгледа дело номер **8629** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.197-202 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.52, ал.2 от Закона за подземните богатства (З.).

Образувано е по жалба на „Монолит” АД със седалище и адрес на управление в С., срещу Заповед №Е-РД-16-401/07.07.2022г. на министъра на енергетиката. С оспорения акт е прекратена процедурата по подадено от жалбоподателя заявление за предоставяне на концесия по право за добив на подземни богатства – скалнооблицовъчни материали варовици - от находище „Горна К.“, участък „Горна К. - 1“, [община], област В..

Жалбоподателят „Монолит ” АД моли за отмяна на заповедта като незаконосъобразна поради нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на закона. Твърди, че към момента на подаване на заявлението дружеството е отговаряло на всички изисквания на закона за предоставяне на концесия по право. Сочи, че задълженията към държавата, на които се позовава органът, са възникнали след като е изтекъл срокът за произнасяне по заявлението, както и че те са погасени поради изтичане на абсолютния давностен срок.

Ответникът – министърът на енергетиката, не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. По същество жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

На жалбоподателя е издадено Удостоверение за търговско откритие №0375 от

07.11.2008г. от министъра на околната среда и водите за находище „Горна К.“, участък „Горна К. - 1“, [община], което съгласно чл.29 от З. му дава право да бъде определен пряко за концесионер за добив на скално-облицовъчни материали.

Жалбоподателят е подал заявление с вх.№70-00-7-12/27.04.2009г. в МРРБ за предоставяне на концесията при условията по чл.29 от З. в относимата редакция (ДВ, бр.70 от 2008г.)

До измененията на ЗПД (ДВ, бр.100 от 2010г.) процедурата по заявлението не е приключила и преписката е предадена по компетентност на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Проведени са съгласувателни процедури относно заявената концесионна площ. В хода на административното производство са изпращани писма до жалбоподателя за представяне на допълнителни документи – подробно описани в мотивите на административния акт. По преписката няма данни тези документи да са представени.

Към момента на влизане в сила на ЗИД на З. (ДВ, бр.56/2015г.) по заявлението за предоставяне на концесия няма постановен акт.

С писмо изх.№Е-26-М-184/14.10.2015г. министърът на енергетиката е уведомил дружеството, че следва писмено в тримесечен срок да потвърди интереса си от предоставянето на заявената концесия. В указания срок жалбоподателят е потвърдил интереса си от предоставяне на концесията. Представени са актуализирани документи, както и план за разработка на находището.

При служебна проверка е установено, че жалбоподателят има неизпълнени концесионни задължения за добив на подземни богатства от две други находища: „Горна К.“, участък „Б. дол“ и „Монастирище“, участък „Централен“, област В.. Вземанията са предявени по съдебен ред и срещу жалбоподателя са издадени изпълнителни листове. Установено е също, че срещу жалбоподателя е влязло в сила наказателно постановление №Е-НП-20 от 03.12.2019г., с което му е наложена имуществена санкция от 50 000 лева.

С писмо вх.№Е-26-Д-317/13.05.2021г. пълномощникът на фирмата Г. Диамантопулос е поискал обобщена справка на всички задължения, като е заявил готовност на трето лице – фирма „Дионисомарбле- България“ ЕООД, да ги изплати. Установените задължения към държавата са съобщени на жалбоподателя с писмо изх.№Е-26-Д-317 от 09.06.2021г.

Жалбоподателят е представил проект на споразумение с фирмата „Дионисомарбле - България“ ЕООД, което предвижда правата на „Монолит“ АД по Удостоверение за търговско откритие №0375 от 07.11.2008г. да бъдат прехвърлени на „Дионисомарбле- България“ ЕООД.

С писмо изх.№Е-26-М-236 от 27.07.2021г. жалбоподателят е уведомен, че прехвърлянето на правата по удостоверението за търговско откритие е недопустимо, тъй като съгласно чл.29 от З. това право възниква само за лицето, което е титуляр па удостоверението, и е непрехвърлимо. Указано е жалбоподателят да представи доказателства за управленски и финансови възможности за изпълнение на дейностите по концесията, включително и липса на просрочени задължения към държавата.

Жалбоподателят не е представил актуална декларация за липса на задължения към държавата. От Териториалната дирекция на НАП е изпратена служебна справка с вх.№Е-12-00-72 от 07.03.2022г., от която се установява, че жалбоподателят има просрочени задължения към държавата, които не разсрочени или отсрочени по реда на ДОПК.

С оспорения административен акт министърът на енергетиката е прекратил процедурата по заявлението от 2003г., като се е мотивирал с липса на предпоставките по чл.56, ал.2 от АПК във връзка с чл.30, ал.2 и чл.23, ал.1 от З. (редакция ДВ, чл.100 от 2010г.)

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Административният акт е постановен от компетентния административен орган по чл.6 от З.. Съгласно разпоредбата на §63 от ПЗР към Закона за изменение на Закона за забрана на химическото оръжие и за контрол на токсичните химически вещества и техните прекурсори, процедурите по Закона за подземните богатства, започнали до влизането в сила на този закон, се довършват от министъра на енергетиката.

Актът е постановен в писмена форма и в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, с което той отговаря на изискванията за форма и съдържание на акта.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът споделя разбирането, че съществено е това процедурно нарушение, което влияе на крайния резултат.

В случая спор по фактите няма. Спорът е изцяло правен и се отнася до относимите предпоставки и реда за разглеждане на заявлението за предоставяне на концесия.

Със ЗИД на З. (ДВ, бр.56/2015г.) се правят съществени изменения в закона, като една от целите на закона е да се приключат всички висящи процедури в 2-годишен срок от влизането му в сила - §86 от ПЗР към ЗИД на З. (обн. - ДВ, бр. 70 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) С измененията от 2015г. се въвежда задължително материалноправно условие за довършване на процедурата – потвърждаване на интереса от концесията. Съгласно § 29, ал.1 от ПЗР на ЗИД на З. (ДВ, бр. 56/2015г.) в тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на енергетиката уведомява писмено кандидатите за получаване на разрешение за търсене и проучване или за проучване или на концесия за добив, по чието заявление няма влязъл в сила акт на компетентен орган, за потвърждаване на интерес от предоставяне на разрешението или концесията. Жалбоподателят е потвърдил интереса си от концесията в установения срок и правилно са започнали действия по продължаване на процедурата.

С последното изменение на З., направено със ЗИД на З. (обн. ДВ, бр.79/2020г.) се предвижда нов ред за предоставяне на концесии, но той е неприложим за започналите процедури, които съгласно преходната разпоредба на §88 от ПЗР към ЗИД на З. се довършват по досегашния ред. Съдът споделя разбирането, че под досегашен ред се разбират не само процедурните правила, но и материалноправните предпоставки за предоставяне на концесията.

Разпоредбата на чл.29 от З., на която се позовава жалбоподателят, му дава право да получи концесия въз основа на търговското си откритие по облекчен ред – без търг , но не дерогира останалите изисквания, които законът поставя пред концесионерите. Правото на титуляра по удостоверението да получи концесия по право е *intuitu personae* и е непрехвърлимо отделно от търговското му предприятие или въвн от хипотезите на правоприемство и преобразуване на предприятието – аргумент от

чл.29, ал.2 от З., в какъвто смисъл са изложените аргументи на органа в писмо изх.№Е-26-М-236 от 27.07.2021г. Като част от административната преписка, писмото съставлява част от мотивите на административния акт.

Съгласно чл.23, ал.1 от З. (редакция ДВ, чл.100 от 2010г.) концесии за добив се предоставят на физически и юридически лица, регистрирани като търговец, които докажат наличието на необходимите за извършване на съответните дейности управленски и финансови възможности. По аргумент то тази разпоредба липсата на финансов и управленски капацитет е основание за прекратяване на процедурата. Съгласно сега действащата разпоредба на чл.23, ал.2, т.2 от З. неизпълнението на задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и лихвите по тях или аналогични задължения е основание за изключване от производството по предоставяне на концесия.

Оспореният акт е постановен при спазване на материалния закон и в съответствие с целта на закона да гарантира прозрачност, публичност и конкуренция на производствата по предоставяне на концесия – чл.24б от З..

По тези съображения оспореният административен акт се оставя в сила като законосъобразен.

Водим от горното и на основание чл.200, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 38-ми състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Монолит” АД със седалище и адрес на управление в С., срещу Заповед №Е-РД-16-401/07.07.2022г. на министъра на енергетиката.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

.